

Overwegingen bij de internetconsultatie.

Vanaf mijn zesde jaar ben ik al betrokken bij “de Jacht”. Vanaf mijn zeventiende ook geweer dragend. Inmiddels beslaat dat een periode van bijna 60 jaar.

De liefde voor de jacht en natuur is mij met de paplepel ingebracht. Mijn vader was jager en natuurbeschermer. Voor dat laatste heeft hij meerdere onderscheidingen gekregen. Op een organische manier leerde en ervoer ik dat de weidelijke uitoefening van de jacht een welkome verrijking is van het natuurbeheer in Nederland.

In de loop der tijd heb ik veel zien veranderen. Vele soorten zijn nu, om verschillende redenen, niet meer bejaagbaar; andere slechts met ontheffingen; de schadebestrijding wordt prominenter en zo evolueren er meerdere zaken.

Ook ontstond er een nadrukkelijker appel naar goed opgeleide jagers. Zowel theoretisch als praktisch moesten toekomstige jagers goed uit de voeten kunnen. Een goede ontwikkeling. Aan deze ontwikkeling heb ik ook, als docent op de jachtopleiding, nog mijn steentje bijgedragen.

Wat ik sinds het einde van de vorige eeuw steeds nadrukkelijke meemaakte, was dat de jacht steeds vaker onder vuur kwam te liggen. Overigens een begrijpelijke situatie: jacht werd en wordt teveel geassocieerd met het voor het plezier doden van dieren. Steeds weer plopt deze argumentatie bij de “anti-jacht-lobby” op. Helaas slaat deze argumentatie aan bij vele Nederlanders: men drijft steeds verder weg van datgene wat er in de Natuur gebeurt. In feite moet ik zeggen in onze cultureelrijke natuur. Ik snap dat overigens donders goed. In mijn omgeving heb ik talrijke personen die absoluut niet zouden kunnen jagen (in hun ogen vooral een dier doden) maar wel respecteren wat ik doe.

Hier ben ik dan bij een belangrijk punt. Bij de meeste mensen is er begrip voor de jacht als zij maar goed geïnformeerd zijn en het totaal kunnen overzien. Helaas is de feitelijke situatie nu zo dat op basis van (aangewakkerde) sentimenten er diverse onnodige kritische geluiden de boel overstemmen – zelfs zorgdragen voor maatregelen die averechts werken en een goede uitoefening van de jacht in de weg staan. Het onder druk staan van de wildlijst is hier een goed voorbeeld van.

Ik ben ervan overtuigd dat op dit moment goed opgeleide jagers in Nederland rondlopen. Zij kennen hun jachtveld, verzorgen hun jachtveld, doen aan schadebestrijding, leveren telgegevens en ja er wordt ook daar waar het kan aan benuttingsjacht gedaan. Ik heb alle vertrouwen in hun professionaliteit. Uiteraard zal er her en der wel een rotte appel tussen zitten, maar daar kun je het totale jachtbedrijf niet op afrekenen.

Indertijd stond ik als faunacommissaris aan de wieg van de tellingen. Het was lastig om iedereen gemotiveerd te krijgen om goede (valide) telgegevens aan te leveren. Als ik nu kijk naar de recente voorjaarstellingen, dan zie ik een sterk toegenomen professionaliteit en ook de participatie is groot. Men snapt het belang van de tellingen en is bereid het spreekwoordelijke steentje bij te dragen. Dit laatste is sowieso een belangrijk verschil met vroeger: een toegenomen besef van alles wat met een goed en gericht wildbeheer te maken heeft. Er is een duidelijke professionaliseringsslag

gemaakt. Wat is het dan zonde en eigenlijk onverteerbaar dat de data door jagers aangeleverd niet serieus worden genomen. Ja, ik denk dat de tellingen nog scherper uitgevoerd kunnen worden (warmtebeeld) maar er wordt door praktijkmensen wel wat neergezet en aangeleverd. Niet goed om dit te negeren.

Nog een belangrijk punt. Door jagers (wildbeheerders) wordt veel tijd in een goede veldverzorging gestoken. Bijvoorbeeld zorgen voor de biodiversiteit. Zoals gerichte predatoren bestrijding om weidevogels te beschermen maar ook om kwetsbare soorten te beschermen. Er worden steeds meer broedkorven geplaatst. Reekalfjes worden, voor het maaien uit, opgespoord en gered. Akkerrandenbeheer etc. Ook wil ik niet onverlet laten dat door professioneel ingrijpen diverse voedselwebben niet eenzijdig verstoord raken. Ik denk dat het gros van de anti-jacht-lobby zich dit niet realiseert.

De wildlijst is maatwerk. Benutten zal in de regel alleen maar plaatsvinden als dit verantwoord is. Het scharrelvlees is dan een soort beloning voor alle inspanningen. Ik weet niet beter of jagend Nederland gaat prudent met de wildlijst om. Daarom mijn nadrukkelijke verzoek om maatwerk te leveren. Neem geen grofmazige maatregelen omdat er wellicht sprake is van paniekvoetbal.

Voorbeeld. In een jachtveld van mij bejagen wij al een paar jaar geen hazen en fazanten omdat de stand niet gunstig is. Wij proberen wel hun biotoop zo aantrekkelijk mogelijk te maken. Als in de toekomst hun stand zich mocht herstellen, kunnen wij overwegen om weer voorzichtig te gaan benutten. Dit is overigens een blauwdruk voor velen.

De afgelopen seizoenen heb ik van de wilde eend alleen de woerden bejaagd. Er zijn immers veel meer woerden dan eenden. Dat levert in het voorjaar problemen op: eenden worden door meerdere woerden belaagd en in hun voortplantingsdrift zijn zij een gevaar voor het verkeer. Het beheer en benutten van woerden doet de stand geen enkele schade en voorkomt ellende.

Ik zou het een goede zaak vinden als de overheid in zou zien wat jagend Nederland nou eigenlijk voorstelt. Dan kunnen er kaders worden aangegeven waarbij de professionaliteit van jagend Nederland serieus wordt genomen. Daarom verwerp ik grove ingrepen in de wildlijst. Zorg ervoor dat jagers maatwerk kunnen leveren en borg hun motivatie voor het wildbeheer in het algemeen. Laat sentimenten niet de overhand krijgen bij een professionele zaak.

Laat daarom de wildlijst in takt.